

Vedd a szentek üdvözítőjének mézédés táplálékát! Ha éhes vagy, egyél, kezekben van a Hal!
(*Pectorius-féle felirat* 2-3. század)

Hiszen hallgatta az eukharisziát, a többiekkel együtt mondta az Ament, ott állt az asztalnál, kinyújtotta a kezét, hogy megkapja a szent táplálékot, meg is kapta, és hosszú időn keresztül részesült Urunk testében és vérében, nem merném tehát kezdettől fogva megújítani. Ráparancsoltam, hogy szedje össze magát és szilárd hittel meg jó reménnyel közeledjen a szent dolgokban való részesüléshez.
(*Eusebios*, VI,18-19; 339 k.)

Amikor odajárulsz, ne kinyitott tenyérrel és szétfeszített ujjakkal jöjj, hanem bal tenyered legyen jobb tenyered trónja, így fogadd az eljövendő Királyt, és tenyered hajlatába fogadd Krisztus testét, rámondva az Ámen-t. Elővigyázattal szenteld meg a szent test hozzáérítésével szemeidet, ügyelj rá, nehogy valamennyi is elmorzsolódjon belőle. Mert ha valamennyit is elmorzszálsz belőle, az olyan, mintha saját tested egy tagja menne veszendőbe. Mondd meg nekem: Ha valaki aranyport adna neked, nem tartanád-e igen óvatosan, nehogy valami is elveszen belőle, és megkárosodj? Hát akkor nem fogsz-e még sokkal jobban vigyázni, hogy még egy szemernyi se essen el belőle, ami aranyból és drágaköveknél is értékesebb?
(*Jeruzsálemi Szent Cirill*, Műsztagógikus katekézisek, 5,21; 4. század)

Amikor valaki közülünk közeledik, összeszedett tekintettel és kinyújtott kézzel. Az a tény, hogy az áldozó mindkét keze ki van nyitva, azt jelenti, hogy ő megértette annak az ajándéknak a nagyságát, amit fogadni kíván. Kinyitja a jobb tenyerét, hogy fogadja az ajándékot, de aláhelyezi a bal kezét, hogy így is kifejezésre jusson a mély tisztelete. A celebráns azután, amikor áldoztat így szól: Krisztus teste. Te így fogsz válaszolni: Ámen! És amikor kezeidbe fogadtad, imádd a Testet, vagyis ismerd fel annak a nagyságát, aki most a kezekben van.
(*Mopszvesztiai Theodor*, Hom XVI, 27–28; 428 k.)

Mondd meg nekem odamennél-e venni az Eukarisziát mosatlan kézzel? Úgy gondolom, hogy nem. Inkább nem mennél, mintsem hogy piszkos kézzel közeledj. Ebben a kis dologban ennyire figyelmes vagy, de bűnös lélekkel odamehetsz és veheted az eukarisziát? Most a kezekben csak rövid ideig tartod az Úr testét, de a lelkedben örökre megmarad". Egy másik beszédében megjegyzi, hogy a "szeráf nem merte megfogni kezével az izzó parazsat, hanem csak csípővassal fogta meg(Iz 6,6), miközben te kézzel érinted. De ha összehasonlítod a két dolog méltóságát, az eukarisziát nagyobb, mint azé, amit a szeráf érintett.
(*Aranyszájú Szent János*, Hom 47; 409 k.)

Kezünkkel tesszük szánkba az ételt, kezünkkel ajánljuk fel és fogadjuk a mennyei szentséget.
(*Szent Ambrus*, Hexaameron, 6,9,69; 397 k.)

Égő vágyakozással közeledünk hozzá és a keresztre feszített Úr testét fogadjuk kinyújtott tenyerünkbe, úgy hogy egyik tenyerünk a másik alá van helyezve kereszt formájában.
(*Damaszkuszi Szent János*, 749 k.)

A papok egyetlen világinak és nőnek ne tegyék az Eukarisziát a kezébe, hanem a szájába ezekkel a szavakkal: Krisztus teste és vére szolgáljon bűneid bocsánatára és az örök életre.
(*Roueni zsinat*, 878)